

Konečně je z tebe mág

„Konečně je z tebe mág
a ty říkáš, . . . “ Že jsem přestal snít.
Ráno vstanu,
oholím se, vezmu hůl a
jdu.

Všechna ta síla, co mi
roky chyběla (celou dobu, co jsem snil)
a teď—nevím co s ní.
Znuděně si hraju šachy proti sobě
(vyhrávám).

Jó tehdy, když jsme se učili o
starých řeckých bájích,
minotaurech. A taky o Řecích,
moudrých, silných a tak nějak
přehnaně archetypálních.

Ale ono asi budovat civilizaci,
procházet se mezi sloupy
a kreslit kruhy do pouště je
něco jiné.

Možná už všechny draci vyhynuli
a magie se schovává tak mezi
dlažební kostky.

A ze strachu, co všechno
už v tomhle životě nestihneme
přestože mládí rozhazujeme
a můžeme cokoliv.
(Prý je člověk na vrcholu v osmadvaceti.)

Bez volebního programu
bez manifestu
bez vyznání
máme tolik chuti a síly
rebelovat.